

Boligministeriets godkendelser supplerer således bygningsreglementet, indtil der på grundlag af erfaringer bl. a. fra godkendelsessager kan opstilles nye funktionskrav i reglementet, som dækker det pågældende forhold. Godkendelsesarbejdet er således et led i en løbende revision og ajourføring af bygningsreglementets krav. Hertil kommer, at godkendelsesarbejdet må samarbejdes med de bestræbelser, som udfoldes for at tilvejebringe harmoniserede bestemmelser for byggeriet såvel i de nordiske lande som i fællesmarkedslandene.

Som anført i anmærkningerne til forslag til finanslov for 1977-78 § 14.1.01., konto 46.2, betales der i henhold til byggelovens § 62, stk. 2, gebyr for boligministeriets behandling af sager om godkendelse. Gebyrerne fastsættes af boligministeren.

Ved gebyrfastsættelsen tilstræbes det, at ministeriets udgifter i forbindelse med godkendelsesordningen for de 75 pct.s vedkommende dækkes af de opkrævede gebyrer, medens de resterende 25 pct. dækkes af det offentlige.

Begrundelsen for denne finansieringsform, som er tiltrådt af finansudvalget den 27. maj 1964 (aktstykke nr. 432) er, at det findes rimeligt, at kun den del af udgifterne ved godkendelsesvirksomheden, som direkte vedrører behandlingen af konkrete sager, betales af ansøgerne.

Udgifterne ved den del af godkendelsesarbejdet, der er et led i den løbende revision og ajourføring af bygningsreglementet, herunder udgifter i forbindelse med udarbejdelse af godkendelses- og prøvningsbetingelser, koordinering af bestemmelser i de nordiske lande, deltagelse i internationalt samarbejde, rådgivning af myndigheder m. v., finder boligministeriet det ikke rimeligt at pålægge de enkelte ansøgere. Sådanne udgifter bør naturligt afholdes af statskassen som et led i den almindelige administration af bygningslovgivningen . . .«.

Idet der kan henholdes til denne redegørelse, skal det tilføjes, at den del af arbejdet, der er et led i den løbende revision og ajourføring af bygningsreglementet, i den senere tid har været voksende, bl. a. på grund af den stedfundne intensivning af det nordiske samarbejde under Nordisk Ministerråds handlingsprogram for byggesektoren.

Spørgsmål 3:

»Under bemærkningerne til indtægtskonto 46.1 er anført, at satserne for støtteandragernes behandling for tiden udgør 1¹/₂ o/00 af den godkendte nettoanskaffelsessum. Hvornår er satserne senest reguleret, og vil ministeren overveje en forhøjelse af disse?«.

Svar:

Ifølge § 54, stk. 2, 2. pkt., i boligbyggeriloven af 1975 (lovbekendtgørelse nr. 357 af 23. juni 1977) kan boligministeren pålægge modtagerne af støtte at betale et passende bidrag til teknisk bistand ved andragernes behandling. Tilsvarende bestemmelser er indeholdt i de tidligere boligstøttelove.

Det har altid i cirkulærer til lovene været bestemt, at gebyrer tilfalder staten. Ved boligministeriets cirkulære af 4. juni 1975 om støtte til almenyttigt nybyggeri m. v. er gebyret p.t. fastsat til 1¹/₂ o/00 af byggeriets nettoanskaffelsessum.

Gebyret er i tidens løb reguleret gentagne gange under hensyn til prisudviklingen. Gebyret blev i forbindelse med indførelsen af statsstøtte i form af garanti for dele af realkreditlåningen (1958-loven) sat i relation til byggeriernes anskaffelsessum, og gebyret er således løbende »reguleret« i takt med udviklingen i byggeriets priser. Satsen blev i øvrigt i 1967 forhøjet fra 1¹/₄ o/00 til nugældende 1¹/₂ o/00.

De samlede indbetalte gebyrer udgjorde i 1976-77 ca. 3¹/₂ mill. kr.

Ved boligministeriets cirkulære af 4. juni 1975 er der sket væsentlige omlægninger af den hidtidige procedure ved ydelse af støtte i henhold til lov om boligbyggeri til opførelse af almenyttigt boligbyggeri. Hvad angår den tekniske behandling er det overladt til kommunerne selvstændigt at vurdere, om projekterne opfylder kravene og forudsætningerne til almenyttigt byggeri, således at boligministeriet og Boligselskabernes Landsbyggefond som altovervejende hovedregel uden videre lægger bygherrens og kommunens erklæringer til grund.